

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinään seudun kyläyhdistys ry

Joulukuu 2013

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Kuva: Leena Etu-Seppälä

Joulun odotusta. Luonto peittyi kauniiseen lumivaippaan kylillämme jo hyvissä ajoin ennen joulua. Joulukiireet ovat jo edessä, mutta sitä ennen vietämme kyläyhdistyksen perinteiset joululauluilmat uusine piparkakkutalokilpailuineen Niemimäessä 12.12. kello 18.

Äinään pappi pian kirkkoherramme

Äinään oma pappi johtaa kohta Asikkalan seurakuntaa. Petri Tervo päihitti kirkkaasti kilpakumppaninsa ja tuli äskettäin valituksi seurakuntamme kirkkoherraksi. Seurakuntatyön lisäksi Petri Tervon sydäntä lähellä on kehitysaputoiminta, jossa hänen ja Anitta-Inkeri -puolison panos on ollut todella merkittävä.

*Pettisen perhe viihtyy mainiosti uudessa kodissaan

*Hassakoivu jäi elämään pelimannien myötä

Pääkirjoitus

Kylätoiminta on entistä tärkeämpää

Entistä tehokkaammalle kylätoiminnalle on tilaus. Näin voidaan todeta, kun tarkastellaan yhteiskunnallista kehitystä. Asukkaille kuuluvat palvelut ja toiminnot keskittyvät, siirtyen keskuksiin ja taajamiin yhä kiihtyvällä vauhdilla. Reuna-alueilla asuvien pääsy osalliseksi yhteisistä palveluista vaikeutuu. Julkisuudessa tuodaan yhä enemmän esille omatoimisuuden ja aktiivisen toiminnan lisäämisen tarvetta, jotta kaikille tasapuoliset palvelut ja olosuhteet säilyvät kohtuullisella tasolla riippumatta asuinpaikkakunnasta. Kylissä ja kauempana taajamista toimivien on oltava yhä tehokkaampia ja tehtävä yhteistyötä kuntien, yhdistysten, toimintaryhmien ja muiden toimijoiden kanssa.

Tänä vuonna yhdistyksemme nimi muutettiin Äinään seudun kyläyhdistys ry:ksi, koska sen katsottiin kuvaavan paremmin alueellista tasapuolisuutta.

Toimintamme on ollut hyvällä tasolla. Mielihyvin voin todeta, että päättävän vuoden aikana on onnistuttu. Yhteistyö asukkaiden ja toimijoiden kesken on tiivistynyt. Talkoisiin ja tapahtumiin on osallistuttu rakentavalla mielellä. Myönteisestä kehityksestä ja saavutuksista parhaat kiitokset asukkaille ja yhteistyökumppaneille sekä Niemimäelle hyvästä yhteistyöstä juhliä ja muita tapahtumia järjestettäessä.

Yhdistyksellä on ollut monenlaista toimintaa: markkinahiihdot, maakunnalliset Lahden kylämarkkinat, omat kylämarkkinat, tunnelmatanssit ja kaamosiltamat. Viimeisen kerran tänä vuonna juhlimme joululauluiltilmissa, missä uutena ohjelmanumerona on piparkakkutalokilpailu.

Keväällä otettiin esille kysymys, miten toimitaan, jos joku katoaa tai kylissämme sattuu vakava onnettomuus. Ennen kuin syyskuulle sovittu ensimmäinen kokous vapaaehtoisesta pelastustoiminnasta ehdittiin pitää, sattui polkupyöräilijän yllättävä katoaminen. Omaisten, viranomaisten ja Vapaaehtoisen pelastuspalvelun toimesta järjestettiin suurensitä. Kahden vuorokauden kuluttua etsintä päättyi surullisesti, kun pyöräilijä

löydettiin menehtyneenä. Runsaasti paikallisia asukkaita osallistui etsintään osoittaen näin kiitettävää avustushalua ja yhteishenkeä silloin, kun apua tarvittiin.

Viime vuosikokouksessa vahvistetussa kyläsuunnitelmassa yhdistyksemme tavoitteiksi asetettiin mm. seuraavat asiat:

- * kyläidentiteetin parantaminen,
- * yhteisöllisyyden lisääminen niin, että kyliemme yhdistykset ja ryhmät toimivat paremmassa yhteistyössä,
- * yhteistoiminnan lisääminen myös muiden kyläyhdistysten kanssa
- * nuorison nivellyttäminen enemmän toimintoihin mukaan
- * asukkaiden turvallisuuden edistäminen
- * tiedottamisen aktiivinen hoitaminen

Kyläsuunnitelma on esillä myös tulevassa vuosikokouksessa. Tällöin tarkistetaan, miten tehdyt suunnitelmat ovat toteutuneet ja tarvitaanko uusia toimenpiteitä ja tarkennuksia.

Hyvät lukijat! Elokuussa 2009 ilmestyi ensimmäinen Leena ja Pentti Etu-Seppälän toimittama Äinämöinen. Ammattitaitoiset toimittajat ovat lehdessä asiantuntevasti ja hyvällä tyyllillä käsitelleet ja esitelleet kyliemme ajankohtaisia asioita, toimintoja ja asukkaita. Nyt Leena ja Pentti ovat ilmoittaneet, että muiden tehtävien vuoksi tämä numero on heidän toimittamanaan viimeinen. Parhaat kiitokset heille suuriarvoisesta ja arvokkaasta neljän ja puolen vuoden toimitustyöstä. Kiitokset myös Sokeva Oy:lle lehden painamiseksi saadusta tuesta. Kylälehti Äinämöinen on ollut asukkaiden keskuudessa odotettu ja arvostettu. Kylätoimikunta on päättänyt, että lehden ilmestyminen jatkuu edelleen, toimittajat valitaan ja muut asiat päätetään myöhemmin.

Ensi vuonna tulee kuluneeksi viisi vuotta siitä, kun minut valittiin ensimmäisen kerran yhdistyksen puheenjohtajaksi, sitä ennen olin kaksi vuotta sihteerinä. Kyläyhdistyksemme on toteuttanut hyviä asioita, suurimpana saavutuksena luontokeskus. Yhteistyö kylätoimikunnan, asukkaiden ja yhteistyökumppaneiden kanssa on sujunut kiitettävällä tavalla. Tulosten saavuttamiseksi hyvällä ja rakentavalla yhteistoiminnalla onkin ollut keskeinen merkitys.

Kun vuoden 2014 vuosikokouksessa jään puheenjohtajan tehtävästä ”eläkkeelle”, kiitän jo tässä yhteydessä kylätoimikuntaa, asukkaita ja kaikkia mukana olleita hyvästä yhteistyöstä. Toivotan kyläyhdistykselle, asukkaille, kaikille toimijoille ja valittavalle puheenjohtajalle parhainta menestystä. Rauhallista joulua ja onnellista vuotta 2014 kaikille!

Raimo Salmela

Soittaminen on meistä kaikista edelleenkin hauskaa, sanovat Raimo, 78 (oik.), Asko 81, Olli, 69, Rauni, 73 ja Aimo, 73.

Hassakoivun Pelimannit on pirteä iltamien viihdyttäjä

Jo toistakymmentä vuotta on Hassakoivun Pelimannit ehtinyt ilahduttaa Äinään seudun väkeä erilaisissa kyläyhdistyksen tilaisuuksissa ja muissa juhlissa. Musiikki on verissä yhtyeen joka miehellä, ja keikoista nauttivat yhtäläillä yleisö ja soittajat itse.

Hassakoivun Pelimannien sielu, Raimo Salmela, muutti pääkaupunkiseudulta takaisin Iso-Äiniölle eläkkeelle jäätyään vuonna 2000, ja liittyi pian kansalaisopiston pelimannipiiriin instrumenttinaan harmonikka. Soittajien joukossa oli myös Harjulan Olli, ja kun kuvaan vielä tuli hänen tuttunsa Reijo Heikkilä, joka hallitsi musiikin teoriapuolta, miehet ryhtyi tekemään pienimuotoista kolmen harmonikan keikkaa.

Vähitellen syntyi ajatus yhtyeen laajentamisesta: Hartolasta innostui solistiksi Raimon veli, Rauni, ja ykköshaitaristiksi ja johtajaksi saatiin omasta kylästä Asko Leveäoja, lahjakas musiikkimies, soittaja, sovittaja ja pelimanniryhmien vetäjä.

Raimo itse vaihtoi soittovälineensä harmonikasta mandoliiniin. Pientä säättöä tapahtui vielä, kun Reijo Heikkilä jäi ryhmästä pois, ja myöhemmin Aimo Myllytie Kurhilasta tuli rumpalina pelimannien hyväksi vahvistukseksi.

Yhtyeen nimellä hauska historia

- Pelimannien nimellä on hauska historia. Kun aivan alkuvaiheessa soittelimme Ollin kanssa jossain tilaisuudessa, meistä oli kuva lehdessä.

Käpölän Kauko sanoi kuvaa katsoessaan, että ”siinähan on oikein hassakoivun pelimannit”. Kirkolan mäellä oli tuohon aikaan jättiläismäinen hassakoivu (hassa tarkoittaa hajallaan, harallaan, pörhöllään olevaa). Siitä lähtien olimme Hassakoivun pelimanneja, ja varmuuden vuoksi nimesin myös talomme Hassakoivun tilaksi, Raimo kertoo.

”Tulemme,
kun Raimo pyytää ”

Hassakoivun Pelimannit –yhtye harjoitteli Reijo Heikkilän mukana ollessa varsin säännöllisesti ja esiintymisiäkin oli tiiviimmin. Viime vuosina harjoittelut ovat jääneet vähemmälle, mutta jokainen esiintyminen on samalla yhteisen soittamisen vahvistamista. Reijo opetti porukkaa jo lukemaan nuotteja, ja Asko on jatkanut samalla linjalla ja sovittanut pelimanneille loistavasti omaa ohjelmaa.

Kun omissa kylissämme tai lähiseuduilla järjestetään tilaisuuksia, joissa tarvitaan musiikkia, Hassakoivun Pelimannit on varsin helppo saada liikkeelle. Yhtyeen tahdissa tanssahdeltu esimerkiksi kesäisin 50-luvun tunnelmatansseissa.

– Tulemme, kun Raimo pyytää. Kyllä minäkin lähden Hartolasta asti aina mielelläni tänne kotiseudulle. Musiikki vie mukanaan, ja hyvällä porukalla on kiva esiintyä mukavalle yleisölle. Kun on ilta soitettu ja laulettu yhdessä, on mieli korkealla, kun kotiin lähtee, sanoo Rauni Salmela.

Yhtyeen nimikkopuu Hassakoivu on jo valitettavasti kaatunut vanhuuttaan metsikössä, mutta Pelimannit kantaa kunniakkaasti sen nimeä edelleen.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Pelimannien loistava solisti, Rauni, laulaa myös Hartolan viihdekuorossa.

Perinteiset joululauluiltoamat

Niemimäessä 12.12.2013 klo 18 alkaen

Ohjema:

* Piparkakkutaloihin tutustuminen ja kuumaa mansikkaglögiä

* Yhteislaulua, kauneimmat joululaulut

* Parhaimman piparkakkutalon äänestys

* Joulukahvit ja torttua n. klo 19

* Yhteislaulua

* Joulupukin tervehdys kylän välle sekä yhteislaulua!

Äinään seudun kyläyhdistys ry

Tervetuloa!

Asikkalan paimen kylässämme

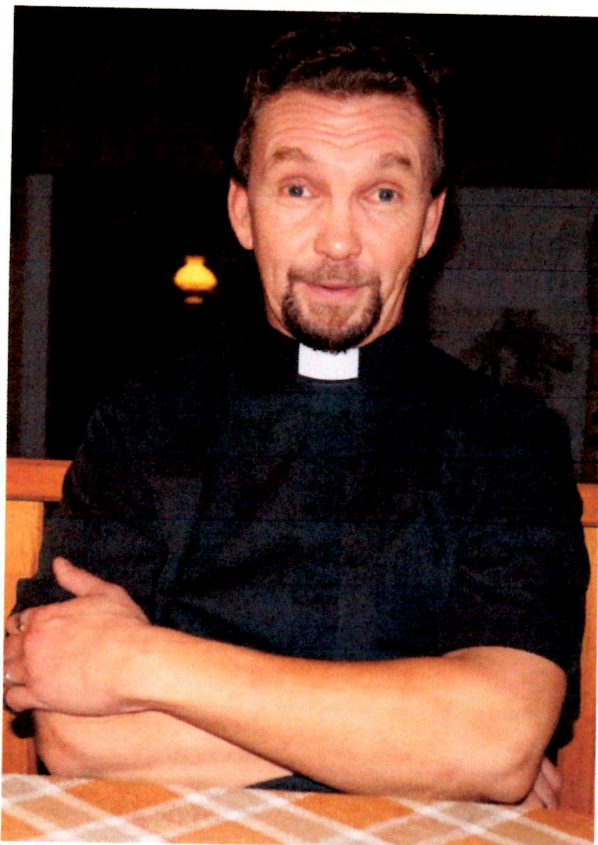
Sysmän kirkkoherrana toimiva, Iso-Äiniön Petri Tervo, 54, valittiin vastikään komeasti Asikkalan uudeksi kirkkoherraksi. Työt omassa kunnassa alkavat toukokuussa 2014, kun Heikki Heinola jää tehtävästä eläkkeelle. Onhan se upeaa, että meidän kylämme miehestä tulee koko Asikkalan seurakunnan johtaja!

Vuonna 1987 papiksi vihitty Petri toimi heti valmistuttuaan lyhyen ajan Leppävirralla, mutta siirtyi jo seuraavana vuonna Asikkalan seurakuntaan. Hän oli täällä myöhemmin ehdolla sekä kirkkoherraksi että kappalaiseksi, mutta ei tullut valituksi kumpaankaan tehtävään. Tuomiokapitulin pyynnöstä Petri siirtyi syksyllä 2004 Orimattilan seurakuntaan, jossa hän reilun kolmen vuoden ajan toimi lapsi- ja perhetyön pappina ja kappalaisena. Sysmän kirkkoherrana hän on ollut helmikuusta 2008 lähtien.

– Orimattilassa minulla oli hieno työ ja upeat mahdollisuudet toimia: lapsi- ja perhetyön ryhmään kuului kymmenen kokenutta ja innostunutta lapsityöntekijää, joiden kanssa saimme paljon hyvää aikaan. Sysmässä arvostan monien muiden asioiden ohella erityisesti kunnan ja seurakunnan erinomaista yhteistyötä: toimimme samoissa tiloissa, ja esimerkiksi kunta käyttää seurakunnan leirikeskusta, kertoo Petri Tervo.

Asikkalan seurakunnan palvelukseen hän sanoo tulevansa mielellään ja katsoo, että asiat täällä ovat kokonaisuudessaan hyvin: seurakuntalaiset ovat aktiivisia, itse kirkko on hyvässä kunnossa, Kinismajalla tehdyn ison remontin pitäisi antaa entistäkin paremmat puitteet siellä tapahtuvalle monipuoliselle toiminnalle, ja Maijan kammari palvelee omalta osaltaan seurakuntalaisia.

- Ajankohtaisen haasteen aiheuttavat tietenkin seurakuntakeskuksen sisäilma-ongelmat, joiden vuoksi toiminta joudutaan siirtämään tilapäisiin tiloihin. Toivon kovasti, että tilojen hankinnassa

Petri Tervo tulee Asikkalan kirkkoherraksi mielellään. Asiat ovat seurakunnassa hyvin.

päädytään Vääksyn keskustaan, sinne, missä ihmiset muutenkin liikkuvat. Koska kirkon lämmitys on talvella erittäin kallista, jumalanpalveluksia on Tampereen tuomiokapitulin luvalla järjestetty seurakuntakeskuksen kirkkosalissa. Myös tämä on tärkeä muistaa tilapäistiloja valittaessa, Petri korostaa.

**Vahva perheyhteisö
Kirkolantien
molemmin puolin**

Petri Tervo on lähtöisin Helsingistä, mutta kotiutui Asikkalaan vaimonsa Anitta-Inkerin (o.s. Pietinen) myötä. Hausjärvellä rippileirillä tutustunut pariskunta vihittiin 1979 Asikkalan kirkossa, ja häätjuhlaa vietettiin Vääksyn uudessa seurakuntakeskuksessa oli 150 vieraan voimin.

Petrin haaveena oli alun perin joko arkkitehdin tai oopperalaulajan ammatti. Jälkimmäisen toteuttamiseksi hän pyrki useampaan kertaan Sibelius- Akatemiaan, mutta kun tämä tie ei auennut, hän päätyi aloittamaan teologian opinnot vuonna 1981. Hankkiakseen perheelle toimeentuloa Petri työskenteli opiskeluaikanaan erilaisissa tehtävissä Helsingin yliopistosairaalan autokeskuksessa sekä kuorma-auton kuljettajana. Anitta-Inkeri puolestaan valmistui opettajaksi jo vuonna 1980.

Kun Petri aloitti työnsä Asikkalan seurakunnassa vuoden 1988 alussa, perhe asui Vääksyssä. Talon paikka oli Äinäältä kuitenkin jo katsottu, ja Tuula Sihvoselta ostetulle tontille, Kirkolantien varteen, valmistui elokuussa 1989 Petrin itse suunnittelema talo, jonka toteutti valittu talotehdas. Rakennusvaiheessa erityisesti Anitta-Inkerin Lauri-isän merkitys oli suuri, samoin äidin jatkuva apu lasten hoidossa. Myös juuri eläkkeelle jäänyt Petrin isä osallistui aktiivisesti rakennusprojektiin, jonka lukemattomia tarjouspyyntö-, sopimus- ja muita paperitöitä hoiti puolestaan Anitta-Inkeri. Petri veti kesällä rippileirejä ja pääsi näin, omien sanojensa mukaan, välillä huokaisemaan rakennustöistä.

Pariskunta sai kaikkiaan kolme tytärtä, joista vanhin, Susanna, 33, on nykyään viisilapsisen perheen äiti Rengossa, keskimäinen, Heidi, 31, on parhaillaan suomen kielen lehtorina Kölnin yliopistossa ja nuorin Annuli, 29, kuvataiteilijana Kokkolassa. – Kyllä siinä ukolla (lastenlasten antama lempinimi) piti kiirettä, kun viime huhtikuussa syntyi Kokkolassa kuudes lapsenlapsi ja viidettä piti samoihin aikoihin mennä kastamaan, nauraa Petri. Lapset ja lapsenlapset ovatkin Petrille ja Kurhilan koulussa työskentelevälle Anitta-Inkerille kaikki kaikessa.

Kehitysyhteistyö- hankkeesta sydämen asia

Tervon pariskunta on tullut tunnetuksi kehitysyhteistyöhankkeestaan. Pienestä yhteydenotosta lähti liikkeelle iso upea hanke, jonka tuloksena pienen nigerialaisen kylän ja sen ympäristön asukkaita autettiin rakentamalla

sairaala ja vastikään valmistunut koulu sairaanhoitajien kouluttamista varten.

– Anitta-Inkerillä oli kouluaikana kirjeenvaihtokaveri Nigeriassa. Teini-iässä yhteydenpito loppui, kunnes vuonna 1988 Joseph Omelihulta tuli kirje, jossa hän kysyi ystävänsä kuulumisia. Monista syistä johtuen Anitta-Inkeri vastasi vasta vuonna 1995, jolloin yhteys solmittiin uudelleen. Josephista oli tullut pappi ja saksalaisten perustaman kirkon johtaja. Hän halusi auttaa seurakuntalaisiaan muutenkin kuin Jumalan sanaa julistamalla ja toivoi Suomesta esimerkiksi käytettyjä silmälaseja sekä vanhoja lääkkeitä. Silmälaseja onkin tähän mennessä lähetetty Josephin jaettavaksi yhteensä 3000 paria, ja niitä voi meille toimittaa edelleenkin, sillä paketti Nigeriaan lähtee aina, kun riittävä määrä tavaraa kertyy, kertoo Petri.

Anitta-Inkeri ja Petri Tervo esittelevät kehitysyhteistyöhankettaan.

Seurakunnan yhteydessä alkanut pienimuotoinen avustustoiminta muuttui, kun Anitta-Inkeri ja Petri parin vuoden kuluttua pääsivät paikan päälle näkemään Josephin opastuksella tilanteen ja avuntarpeen. Kotimaassa he perustivat Semconystävät nimisen kehitysyhteistyöyhdistyksen, jonka toiminnan kohteeksi tuli tuon nigerialaisen Ofogobe-kylän sairaalan perustaminen ja sen toiminnan turvaaminen. Pääosa rahoituksesta tulee ulkoministeriön kehitysyhteistyövaroista, ja

tarvittavat omavastuuosuudet on koottu yhdistyksen 100 jäsenen vapaaehtoisista tukimaksuista. Ulkoministeriö myöntää hankkeelle tukea kolmeksi vuodeksi kerrallaan, mutta edellyttää vuotuisia anomuksia, tarkkaa raportointia sekä täsmällistä kirjanpitoa.

Paikalliset rakentajat ja hoitohenkilökunta

Vuonna 2003 Josephin suomalaisille tärkeimmäksi tavoitteeksi nimeämä sairaala valmistui arkkitehtiä myöten paikallisin voimin, ja Anitta-Inkeri ja Petri olivat suurta saavutusta vihkimässä. Hankkeen tuloksena on 50-paikkainen sairaala, jossa on kaksi lääkäriä, useita hoitajia sekä hoitoalan opiskelijoita, kaikki paikallisia. - Sairaalan vihkiäisissä joku kysyi Josephilta, miten hän pappina voi johtaa myös sairaalan toimintaa. Joseph vastasi pyytäneensä Jumalalta viisautta ja sanoi saaneensa sitä riittävästi myös tähän tarkoitukseen.

Sairaalaan ja sen toimintaan ovat menossa tutustumaan myös Suomen ulkoministeriön kehitysyhteistyöyksikön edustajat. Lisäksi Tervot ovat saaneet Suomesta muutaman lääkärin kahtena vuonna vierailemaan paikan päällä. Toni Vänni-niminen lääkäri, ”Doctor Toni”, videoi kaksiviikkoisen matkansa aikana muun muassa sairaalassa tehdyn umpisuolenleikkauksen. Tätä videota hän käyttää lääketieteen opetuksessa osoittaakseen, miten yksinkertaisissakin olosuhteissa tehdään onnistuneita leikkauksia. Toni kehitti myös Josephin lääkäriksi opiskelevan pojan, Melwinin, kanssa sairaalaan neuvolakortin.

Petri ja Anitta-Inkeri vastaavat Suomessa Semcon-ystävien nimissä Nigerian kehitysyhteistyöhankkeen toteuttamisesta, ja siksi heidän ja Josephin välinen luottamus on ehdoton edellytys hankkeen onnistumisessa. Joseph toimii vastuuntuntoisesti ja on johtajana ylpeä kaikesta siitä, mitä on saatu aikaan. Äinääläispariskunta on ollut vuosien mittaan kuusi kertaa tarkistamassa hankkeen etenemistä, ja Joseph on monin tavoin osoittanut olevansa suomalaisten luottamuksen arvoinen.

Kinkeriperinteen säilyminen on hieno asia

Uusi kirkkoherramme, Äinään Petri Tervo, arvostaa suuresti kinkereitä eli äinääläisittäin lukusia. Hänen mielestään on hienoa, että tämä ikivanha perinne on monissa seurakunnissa säilynyt. Sysmässä sitä ei enää toteuteta, mutta Orimattilassa vanha käytäntö oli hänen siellä työskennellessään vielä voimassa. Hän pitää tärkeänä jatkaa perinnettä edelleen Asikkalassa, kotikylissämme. Vaikka näiden kinkereiden muoto entisaikaisista on kovasti muuttunut, seurakuntalaisten tapaaminen ihmisten kodeissa on aivan muuta kuin virallisissa kirkollisissa tilaisuuksissa.

Vanhan ajan kinkereihin liittyy lukemattomia tarinoita. Petri kertoo mielellään Asikkalassa 1900-luvun alkupuolella kinkereiden ankarana vetäjänä toimineesta rovasti ”Vanhasta” Mäkelästä: Rippikouluun piti pyrkiä, ja se tapahtui juuri kinkereillä. Jokainen sai niin sanotun lukusetelin, jonka mukaan katekismustekstiä sitten ”jorotettiin”. Rovastilla oli huono kuulo, ja laiska kuulusteltava käytti tätä hyväkseen. Hän luki ahkeran näköisenä lukusetelistä: pappi ei kuule ja min en ossoo, pappi ei kuule ja min en ossoo, pappi ei kuule ja min en ossoo. Kun tätä oli riittävän kauan jatkunut, pappi palkitsi ahkeran osajaan suorituksen, ja siitä aukeni tie rippikouluun.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Pienen nigerilaiseen kylään saatiin pitkälti Tervojen ansiosta oma sairaala.

Kolumni

Terveyttä vaalittiin 100 vuotta sitten tiukoin ohjein

Hallitus valmistelee maahamme sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennemuutostusta eli sote-uudistusta, koska se katsoo, että pienten kuntien ja sairaanhoitopiirien on nyt vaikea suoriutua niille asetetuista tehtävistä.

Miten sitten suoriuduttiin terveyden- ja sairaanhoidosta tasan sata vuotta sitten eli vuonna 1913? Silloin Asikkalassa oli noin 8770 asukasta. eli vajaa 300 henkeä enemmän kuin nykyisin. Kunnan sairastuvalla toimi yksi kunnanlääkäri: Väinö Arvo Anton Klami, joka hoiteli sairaat parhaan kykynsä mukaan. Muuten kunnassa terveydenhoitoa toteutettiin kuvernöörinviraston hyväksymien terveydenhoito-ohjeiden avulla.

Asikkalassa kunnallislautakunta valvoi ylimpänä viranomaisena terveydenhoitoa. Läsnä lautakunnan kokouksissa sai olla myös kunnanlääkäri ja kirkkoherra, mikäli he eivät olleet jäseniä asianomaisessa elimessä. Lautakunnan oli otettava huomioon kaikki, mikä saattoi vaikuttaa terveellisyteen ja yleiseen terveydentilaan kunnassa, ja ”koetettava saada aikaan parannusta ja tyydyttävää tilaa”.

Kunnallislautakunnan tuli valvoa, että alueella poistetaan vaarat, jotka saattavat olla seurausta likaisista asunnoista tai niiden läheisyydestä olevasta muunlaisesta siivottomuudesta. Sen piti myös valvoa, ettei lähteitä, kaivoja tai muita paikkoja, joista tuodaan vettä juomaa tai ruuankeittoa varten, liata märkyiden juoksuilla hyyskistä, sikoläteistä, karjatalleista, sontatunkioista tai tähdekokoelmilla tehtaista ja muista valmistuslaitoksista.

Kustakin kyläkunnasta valittiin kolmeksi vuodeksi kerrallaan kunnallislautakunnan avuksi yksi tai useampi tarkastusmies kylän suuruuden ja laajuuden mukaan. Täällä tarkastusmiehenä toimi tuolloin isoisäni Matti Sormula.

Hänen piti tarkasti valvoa alueellaan yleistä terveydentilaa ja tehdä muistiinpanoja piirilääkärin ohjeiden mukaan sairaus- ja kuolemantapauksista. Keväisin hänen piti maan sulettua käydä jokaisessa talossa tai asunnossa tekemässä katselmus ja sitten ilmoittaa, oliko määräyksiä noudatettu.

Kulkutaudin sattuessa oli kuntaan perustettava väliaikainen sairashuone. Tarttuvaa tautia potevaa ihmistä ei saanut ilman lääkärin lupaa viedä paikasta toiseen eikä hänen pitämäänsä vaatteita saanut antaa toiselle ihmiselle ennen kuin tarttuma-aineet oli niistä puhdistettu. Joka tätä määräystä rikkoi, sai vähintään 5-20 markkaa sakkoo.

Jos tarttuva tauti ilmaantui kansakoululapsiin, oli koulu viipymättä suljettava, kunnes saatiin lääkärin lausunto siitä, voitiinko opetusta jatkaa.

Sairaita hoidettaessa ruokaa ei saanut säilyttää sairashuoneessa, eikä kukaan saanut syödä samalla lusikalla ja juoda samasta astiasta kuin sairas, ennen kuin nämä esineet oli kuumalla vedellä tarkasti puhdistettu. Kukaan ei saanut myöskään nauttia sairaan ruokaa.

Siraat oli pidettävä mahdollisimman puhtaina. Käytetyt paidat oli pantava heti lipeään ja keitettävä vähintään tunnin ajan ja sitten pestävä ja kuivattava ulkoilmassa. Siraan kaikenlaiset ulostukset ja yskökset oli koottava astiaan, jossa oli suolavettä ennen kuin ne heitettiin lantatunkiolle. Päälle viskatiin vielä varmuuden vuoksi kourallinen suolaa.

Tarttuvaan tautiin kuolleen ruumista ei saanut pestä eikä säilyttää kotona 48 tuntia kauemmin. Hautajaisissa vain kantajat saivat astua tarttuvan taudin saastuttamaan taloon.

Tarttuvan taudin liikkuesssa kunnassa ei saanut pitää kansankokouksia. Kuvernööri saattoi kuitenkin määrätä jostain muualta paikan, jossa voitiin pitää kärkejä, markkinoita, huutokauppoja, sotaväen kutsuntoja ja muita vastaavia välttämättömiä tilaisuuksia

Näillä eväillä pärjättiin 100 vuotta sitten. Ei tarvinnut silloin hallituksen mieltä sotea eikä peruskuntia leveine hartioineen.

Pentti Etu-Seppälä

Pettisen perhe monessa mukana

Helsingistä ja Järvenpäästä monen mutkan kautta Äinään seudulle keväällä 2012 päätnyt Pettisen viisihenkinen perhe koirineen ja kissoineen löysi oman kodin

Myllykselästä, Leveäojan suvun kauniista talosta. Puolessatoista vuodessa perhe on sujuvasti linkkiintynyt kyläyhteisöön, ja tilaisuus kuin tilaisuus, Pettiset ovat mukana.

Pettiset viihtyvät kauniissa talossaan ja ystäviä on löytynyt niin Vääksestä kuin Äinään seudultakin.

Minna Pettinen, 46, toimii Asikkalan kunnan tukipalvelupäällikkönä ja vastaa työssään kunnan ruoka-, siivous- ja kiinteistöpalveluista. Petri Pettinen, 47, on tuotekehitysinsinööri ja työskentelee Sandvik Mining and Construction Oy:n palveluksessa Lahdessa. Tyttäristä 14-vuotias Petra ja 12-vuotias Pinja käyvät koulua Vääksestä ja kuopus, 4-vuotias Cindy on Hulivili-päiväkodissa.

– Maalle muuttaminen oli meille kaikille iso juttu ja lopullinen paikoilleen asettuminen. Koska ammattimme ovat hyvin erilaiset, on ollut jo vuosia mahdotonta löytää työtä samalta paikkakunnalta. Monen vuoden reissaamisen

jälkeen päätimme, että toisen työ ja perheen koti tulevat olemaan samalla paikkakunnalla, ja ainoastaan toinen jatkaa työmatkustamista. Minä sain töitä Asikkalan kunnasta, ja niin asetuimme Vääkseyn. Alkuvaiheen jälkeen löysimme ihanan omakotitalon, lapset viihtyivät koulussa ja saivat nopeasti uusia kavereita. Silloisen nelihenkisen perheemme elämä näytti asettuvan oikeisiin raameihin, suunnitelmien mukaisesti, Minna kuvailee perheen muuttotustoja.

Tilanne kuitenkin muuttui nelisen vuotta sitten, kun perhe kasvoi. Vääkseyn talo kävi ahtaaksi, ja vanhempien mielessä alkoi itää maatilankasvinta. Minna viestitteli Asikkalan kyläpäälliköille, että

Pettisen perhe hakee kotia maalta. Lopulta luokkatoverit, Leveäojan Santra-Maria ja Pettisen Petra hoitivat asian hyvään alkuun: edellinen välitti Jorma- isänsä kysymyksen kiinnostuksesta taloa kohtaan ja jälkimmäinen vei viestin edelleen vanhemmilleen.

Oikean oman kodin löytyminen oli ensimmäisellä katsomisella selvä, ja muutto tapahtui alkukesästä 2012. Perheetkin ystävystyivät kaupanteossa, ja Reijärvellä nykyisin asuvat Leveäojat, etenkin tytöt, käyvät usein ystäviään katsomassa vanhassa kodissaan.

Hakelämmityksestä on siirrytty maalämpöön

Suuren kolmikerroksisen talon lämmittäminen edullisesti, mutta vaivattomasti oli Pettisten keskeinen tavoite, ja siihen päästiin siirtymällä aiemmasta hakelämmityksestä maalämpöön.

– Talo oli remontoitu, ennen kuin se siirtyi meille, joten sisäremonttia ei muuttovaiheessa tarvinnut tehdä. Isossa talossa riittää kuitenkin koko ajan jotain pientä laittamista, ja sitä tapahtuu meillä pikkuhiljaa. Suurimpana projektina on ollut tuo maalämmön asennus, ja siihen olemme olleet todella tyytyväisiä, kertoo Petri Pettinen.

Ylin kerros on tyttöjen hallussa (siivouksineen, muistuttaa tyttöjä Minna-äiti), keskikerroksessa ovat yhteiset tilat ja vanhempien makuuhuone, ja alhaalta löytyvät sauna, pesutilat sekä huone, jossa Jorma Leveäojan lapsuudessa on asunut hänen mummonsa, Askon Leveäojan äiti.

– Talo on rakennettu niin, että siinä on tilat kahdelle sukupolvelle. Alakerta on nyt tyttöjen askartelupaikkana ja vieraskäytössä, mutta meilläkin on iäkkäät äidit, joten tarvittaessa tilaa löytyy, Minna toteaa.

Piharakennuksissa, navetassa ja isossa vajassa on runsaasti tilaa sekä tavaroiden säilyttämiseen että Petrin harrastukselle, kaikenlaisten koneiden, autojen ja erityisesti volkkareiden korjaamiseen. Tästä kaikesta nauttii talon isäntä, ensimmäiseltä koulutukseltaan metsäkoneasentaja.

Täällä ei ole sukulaisia, mutta uusia ystäviä

Pettisillä ei ole omaisia eikä sukulaisia Asikkalassa, mutta uusia ystäviä tuli jo heti Vääksyyn muutettua. Minna nauraakin, että jokaisen asunnon vaihdon ja oston yhteydessä ovat perheet ystävystyneet niin Vääksyssä kuin täällä Äinään seudullakin. Äinään kyläyhdistyksen ja Äinään Pyrkivän toiminnan myötä on taas tutustuttu kyläihmisiin ja myös paikalliseen historiaan.

Petra ja Pinja sanovat viihtyvänsä maalla, ja ainoana haittapuolena oli kavereiden jääminen Vääksyyn. Onneksi nämä koulukaverit tulevat kuitenkin usein yökylään Pettisille. Lisäksi Niemimäestä löytyy samanikäisiä tyttöjä, Saga ja Iris, joiden kanssa Petra ja Pinja osallistuivat jo viime vuoden helmikuussa kyläsuunnitelman tekemiseen kehittämällä toimintaehdotuksia kyläihmisten nuoria varten.

Petran sylissä oleva Cindy on koko perheen lemmikki.

Kahdeksaluokkalainen Petra harrastaa nuorisoteatteritoimintaa Orimattilassa, jossa perhe vietti kesät vuosien ajan. Harrastus on jatkunut Asikkalaan muuton jälkeenkin, ja sinne häntä kuljetetaan säännöllisesti.

Kuudennella luokalla oleva Pinja puolestaan on kuuluu kalastuskerhoon ja harrastaa lisäksi kissojen ja koirien kasvattamista. Perheen

lemmikkejä ovat vanha kultainen noutaja, Archie sekä kaksi kissaa, suomalaisten elokuvaohjaajien mukaan nimetyt Taavi ja Dome. Pinja toimii perheessä myös kissa- ja koirakuiskaajana.

Viime kuussa neljä vuotta täyttänyt Cindy viihtyy Vääksyn Hulivili-päiväkodissa, jossa hänellä on monta kaveria. Myös Äinäällä Niemimäessä ystäväksi löytyi Siiri. Kotona hän tuntuu olevan perheen lemmikki numero 1. Kysyttäessä, mitä lapset ja nuoret haluaisivat Äinään seudulla parantaa, Cindy yhtyi siskojen yksimieliseen näkemykseen: parempi uimaranta!

Minna ajaa tärkeitä asioita kylätoimikunnassa

Minna kertoo saaneensa Leveäojan Outilta vinkin, että kylätoimikuntaan kannattaa pyrkiä, silloin oppii tuntemaan kylän asioita. Näin taisi Minnan kohdalla käydä pyrkimättäkin, sillä viime helmikuussa hänet valittiin Markku Riukalta vapautuneelle paikalle toimikunnan jäseneksi. Jo sitä ennen hänet pyydettiin kyläsuunnitelmaa valmistelleeseen työryhmään. Minnan ehdotuksesta suunnitelmaan kirjattiin muun muassa liikenneturvallisuuden parantaminen nopeusrajoitusta tiukentamalla Iso-Äiniön kohdalla Valtatie 24:llä sekä tekstiviesteihin perustuvan hälytyssysteemin luominen hätätilanteita(esimerkiksi lapsen tai vanhuksen katoaminen) varten. Kylätoimikunnassa hän on perustanut kyläyhdistykselle omat facebook-sivut.

– Joudun työssäni suunnittelemaan kunnan varajärjestelmiä hätätilanteisiin varautumiseksi. Samalla tulee miettineeksi, miten kyläyhdistys voisi aktivoida kaikkia kyläläisiä huolehtimaan siitä, että joka kodissa olisi niin sanottu kotivara esimerkiksi myrskyjen, sähkökatkojen ja tulipalojen varalta. Tänä syksynä Äinään seudulla tapahtunut etsintäoperaatio ja sitä seurannut Vapaaehtoisen pelastuspalvelun (Vapepa) tiedotustilaisuus sai meidät monien muiden tavoin liittymään Vapepaan ja osallistumaan pelastuspalvelun peruskurssille. Samalla vahvistui näkemykseni siitä, että kyläyhdistyksellä voisi olla selvä rooli näissä tilanteissa, toteaa Minna

Pettinen, joka itse on jo huolehtinut oman talon kotivara-asiat kuntoon.

Koko Pettisen mukava perhe on aktiivista joukkoa, josta kyläyhteisömme on saanut hienon vahvistuksen kehittämään kyliemme toimintaa.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Liikenne turvallisemmaksi

Kyläyhdistys on vaatinut Asikkalan kunnalle ja Ely-keskukselle tekemässään esityksessä liikenneturvallisuuden parantamista valtatie 24:llä Iso-Äiniöllä. Vastauksessaan Uudenmaan ELY-keskus ilmoittaa, että käynnistymässä on kehittämisselvitys, jossa haetaan laajasti toimenpiteitä pahimpien turvallisuuspuutteiden parantamiseksi. Aloitteemme luvataan ottaa huomioon tätä kehittämisselvitystä tehtäessä.

Ely-keskus lupaa tehdä parhaansa toimivan ja turvallisen liikenteen varmistamiseksi todeten samalla, että tällä hetkellä käytössä olevan rahoituksen vähyys ei anna mahdollisuutta välittömiin parannustoimiin.

**Älä heitä saamiasi
postikortteja
roskiin!**

Noutaisin ne mielelläni postikorttikokoelmani täydennykseksi!

Soita 046-8901681 tai lähetä sähköpostia
pasi.murto@phnet.fi

Pasi Murto näyttää tyytyväisenä Vapepan toimintaan ilmoittautuneiden kyläläisten listaa.

Vapepa tuli tutuksi kyläläisille

Syksyksi suunniteltu, Vapaaehtoiseen pelastuspalveluun, Vapepaan, liittyvä tiedotustilaisuus toteutui 18.9. Iso-Äiniöllä dramaattisella tavalla, kun teoriasta olikin tullut omassa kylässä totta. Kaikkien tuntema, pidetty iäkäs, mutta hyväkuntoinen pyöräilijä katosi syyskuun alussa päivänkenkillään. Viranomaisten, Vapepan sekä kymmenien vapaaehtoisten etsijöiden avulla hänet löydettiin runsaan kahden päivän kuluttua tapaturmaisesti menehtyneenä.

Tieto sunnuntai-iltapäivänä tapahtuneesta katoamisesta levisi nopeasti. Aluksi omaisten, ystävien sekä kyläläisten joukko kävi läpi tutun ihmisen vakituisia pyöräreittejä, mutta tuloksetta. Poliisiyksiköt ja Vapepa tulivat mukaan, ja poliisin johtama järjestelmällinen etsintä laajeni Iso-Äiniötä ympäröiville metsäille ja -alueille. Sunnuntai-iltana ja yönä etsinnässä oli mukana noin 30 henkeä, maanantaina 55 ja tiistaina noin 42. Poliisipartioiden lisäksi

etsinnässä avustivat helikopteri ja Halti-niminen etsintään koulutettu koira.

Etsitty löytyi lopulta kännykkäpaikannuksen avulla Hakovuorelta, mutta takintaskusta maahan pudonneen ja sateen kasteleman puhelimen signaali oli varsin heikko. Puhelin ja pyörä olivat kauempana kuin menehtynyt itse, ja siksi tarkan paikan löytäminen kesti.

Niemimäestä tuli etsintätoimenpiteiden johtokeskus, jollainen tarvitaan aina operaation johtamisen ohella etsijöiden muonittamiseen, lämmittelyyn ja lepoon.

Samassa talossa puoltatoista viikkoa myöhemmin pidettyyn tiedotustilaisuuteen kokoontui yli 70 henkeä, joista suuri osa oli etsintään osallistuneita kyläläisiä. Vapepan Lahden seudun paikallistoimikunnan puheenjohtajan, Pasi Murron johdolla perehdyttiin yleisesti Vapepan toimintaan, minkä lisäksi käytiin Äinään

etsintätapahtumaa läpi. Tilaisuuden jälkeen oli omaisilla ja etsinnässä mukana olleilla mahdollisuus myös purkaa tuntojaan SPR:n henkisen tuen ihmisten kanssa kanssa.

–Kahden ja puolen päivän mittaisessa etsinnässä perattiin kaikki Iso-Äiniön ja sen ympärillä olevat metsä- ja tiealueet Padasjoen rajoille asti. Mukana olleiden kyläläisten, omaisten ja ystävien paikallistuntemus oli korvaamatonta: joka kivi ja kanto tunnettiin, ja sillä säästettiin monta turhaa askelta. Hyvät kartat alueesta saatiin tällä kertaa poliisilta ja kunnan tekniseltä toimelta. Etsintäoperaation johtopaikkana Niemimäen juhla- ja majoitustila osoittautui parhaaksi mahdolliseksi myös tähän tarkoitukseen. Aniharvoin meitä etsijöitä on ruokittu vastaleivotuilla sämpylöillä, kiitteli Vapepan osalta etsintää johtanut Pasi Murto.

Järjestöjen yhteenliittymä

Liki 50 järjestön yhteenliittymä, Vapaaehtoinen pelastuspalvelu, Vapepa, on viranomaisten tärkein yhteistyökumppani erilaisten hätätilanteiden hoitamisessa. Vapepa osallistuu vuosittain satoihin hälytystehtäviin ympäri maata. Yleisin tilanne, jossa viranomaisen tarvitsee apua, on juuri kadonneen ihmisen etsintä, mutta myös suurten liikenneonnettomuuksien, tulvien, ympäristöonnettomuuksien ja tulipalojen yhteydessä hälytetään Vapepan väkeä paikalle.

Tehtäviinsä koulutetut vapaaehtoiset etsivät kadonnutta maastosta, antavat loukkaantuneelle ensiapua, järjestävät kotinsa menettäneille majoitusta, muonitusta ja -vaatteita, evakuoivat ihmisiä tulvan iskiessä ja antavat järkyttyneelle uhrille henkistä tukea. Pelastustoiminta tapahtuu aina viranomaisen johdolla. Vapaaehtoisen pelastuspalvelun piirissä on noin 20 000 henkilöä, jotka muodostavat lähes 1400 hälytysryhmää. Suomen Punainen Risti koordinoi Vapepan yleistä pelastustoimintaa, vapaaehtoista meri- ja järvipelastustoimintaa koordinoi puolestaan Suomen Meripelastusseura ja ilmapelastustoimintaa Suomen Lentopelastusseura.

Iso-Äiniöllä tapahtunut tutun henkilön katoaminen ja etsintäoperaatio herättivät paikallisen väen selvästi huomaamaan, että tällaista voi tapahtua kenelle tahansa. Tiedotustilaisuudessa oli ennätysmäärä väkeä, ja heistä suurin osa liittyi saman tien Vapepan Asikkalassa toimivaan SPR:n hälytysryhmään. Jatkossa kylätoimikunnassa vielä pohditaan yhdessä Asikkalan SPR:n kanssa mahdollisuutta perustaa Äinään seudun kyläyhdistykselle oma hälytysryhmä.

– Sen lisäksi, että saimme Äinään seudulta näin suuren joukon uusia innostuneita ihmisiä Vapepan piiriin, heistä yli 30 henkilöä osallistui jo marraskuun lopulla kahtena iltana Niemimäessä järjestettyyn vapaaehtoisen pelastustoiminnan peruskurssiin. Paikallisen peruskoulutuksen lisäksi Vapepa järjestää yhdessä SPR:n kanssa maasto-, viesti- ja ensihuoltokoulutusta, henkisen tuen koulutusta, sukelluskoulutusta sekä pelastuspalvelun johtamiskoulutusta, kertoo Pasi Murto.

Lisää tietoa Vapepasta saa Pasi Murrolta sähköpostitse osoitteesta vapepalahti@gmail.com, puhelimitse 046 8901681 ja koulutuksesta Vapepan nettisivuilta osoitteesta www.vapepa.fi

Teksti ja kuva: Leena Etu-Seppälä

Motoristit Iso-Äiniöllä

Monenlaiset moottoripyörät huristelivat Iso-Äiniöllä Tuukkalantiellä lokakuun viimeisenä viikonloppuna kohti Myllykselän suunnassa olevaa metsikköä. Kyseessä oli motoristikerho MP69:n järjestämä moottoripyöräilijöiden tapaaminen ”Pystymettä”. Tällä kertaa paikaksi oli valittu Ahti Jussilan metsäalue, kun motoristien puuhamiehenä toimi Ahti-isännän veli Arto.

Vuosittaiseen tapaamisen osallistui noin 300 moottoripyöräkuntaa ympäri Etelä-Suomea. Sateinen ja varsin kolea sääkään ei haitannut yhdessäoloa, vaikka yöpyminen tapahtui teltoissa tai laavuissa ja ruuanlaitto ateriointeineen ulkosalla kuusten juurella. Lämpöä joukolle tarjosi kuitenkin komea kokko ja tietenkin maukkaat löylyt Bladin Tarmon kuumassa savusaunassa.

Pyrkivän johtokunta vuodelle 2014: Reija Niemimäki, Sole Seppälä, Jukka Niemimäki, Petri Pettinen (uusi), Kyösti Kämpölä (pj) ja Juha Peltomaa.

Pyrkivä tutustuttaa väkeä uusiin lajeihin

Äinään Pyrkivä ry:n vuosikokouksesta 20.11. todettiin, että kulunut vuosi oli yhdistykselle varsin onnistunut, suunnitellut tapahtumat toteutuivat ja uusiakin kehiteltiin kesken vuoden, mm. tanssikurssit. Iloisin asia oli kuitenkin jäsenmaksun maksaneitten jäsenten määrän nousu yli sataan. Jäseniä on nyt 106.

Vuodelle 2014 hyväksyttiin seuraava toimintasuunnitelma:

Urheiluseuran tavoitteena on edelleen saada kyläläiset liikkeelle eri tavoilla sekä antaa mahdollisuus tutustua tutussa porukassa uusiin lajeihin. Tänä vuonna uudet lajit ovat frisbeegolf ja geokätköily.

Koulun jää jäädytetään luistelukuntoon heti ilmojen salliessa ja pidetään kunnossa talven ajan.

- *Hiihtokilpailut Niemimäessä
- *Markkinahiihtotapahtuman yhteydessä 9.2.
- *Lyhtyvaellus
- *Kylpyläretki Flamingoon
- *Pilkikisat
- *Uimahalliretki
- *Kyläläenkit x 4
- *Tanssikurssi
- *Yleisurheilukilpailut
- *Lentopallojoukkue Äinään Äijät tavoittelee mitalisijoja harrastesarjassa.

Tarkempi aikataulu ilmoitetaan heti alkuvuodesta tiedotteella, ja Päijät-Häme-lehden seurapalstaa kannattaa seurata. Uusia ideoita otetaan avosylin vastaan kauden aikana.

Äinään Pyrkivän yhteystiedot:

Kyösti Kämpölä pj p. 044 540 6060
kyosti.kapola@pp.phnet.fi

Petri Pettinen p. 040 015 8247
petri.pettinen@elisanet.fi

Juha Peltomaa p. 044 049 8413
juha.peltomaa@phnet.fi

Reija Niemimäki p. 040 071 6609
niemimaki@luukku.com

Jukka Niemimäki p. 050 527 8457
jukka.niemimaki@prpplastic.fi

Sole Seppälä p. 040 542 3867
sole@aurinkoranta.fi

Kiitokset kaikille

Etu-Seppälän perheessä Pellilässä on toimitettu Äinämöistä neljä ja puoli vuotta. Näinä vuosina olemme kaikki saaneet Raimo Salmelan ja Sokevan ansiosta nauttia kylälehdexi poikkeuksellisen monisivuisesta Äinämöisestä. Nyt on tullut aika vaihtaa miehistöä: ansiokkaasti puheenjohtajana toiminut Raimo jättää tehtävän ja sitä kautta myös lehden vahva tukija, Sokeva jää pois kuvasta. Me toimittajat puolestamme keskitymme ensi vuoden alusta omiin, kauan odottaneisiin projekteihimme.

Vilja Unholan voittokori oli melkein voittajaa isompi.

Kaamosiltamissa vierailevia tähtiä

Lokakuun lopulla Niemimäessä vietettyjen Kaamosiltamien suurimmat aplodit saivat viisivuotias Siiri Niemimäki ensiesiintymisellään sekä arpajaisien päävoiton napannut, hieman Siiriä vanhempi Vilja Unhola, joka kuului Juho Kamppilan seurueeseen.

Perinteisesti Hassakoivun Pelimannien tahdissa vietettyjen iltamien vierailevana laulutähtenä oli Vuolenkosken Pavarotiksi kutsuttu Jouni Rautkoski. Pentti Etu-Seppälä testasi tietokilpailussa kyläläisten kotiseutuhistoriaa, arpajaiset innostivat jälleen kerran, ja talon tarjoilut maistuivat.

Äinämöisen historiassa tämä 4,5 vuotta on vain yksi osa, muutoksia on aina tapahtunut ja niin käy jatkossakin. Kylätoimikunta pitää kuitenkin kiinni siitä, että uusimuotoinen Äinämöinen ilmestyy uusien toimittajien tekemänä säännöllisesti ensi vuodesta eteenpäinkin.

Suuret kiitokset kaikille lukijoille ja erityisesti niille kyläläisille, joiden työtä, elämää ja ajatuksia olemme saaneet Äinämöisen kymmenissä haastatteluissa seurata.

Toivotamme kaikille rauhallista joulua ja oikein onnellista uutta vuotta!

Leena ja Pentti Etu-Seppälä

Tapahtumat vuonna 2014

Äinään seudun kyläyhdistys ry:n
tapahtumat vuonna 2014:

Helmikuu

- su 9.2. markkinahiihto ja talvirieha Niemimäessä
- ma 17.2. vuosikokous ja kyläsuunnittelun tarkastelu- ja päivityskokous Niemimäessä.

Maaliskuu

- Äinämöinen 1 ilmestyy
- kevätkunnostus luontokeskuksessa ja seurantalolla

Toukokuu

- la 10.5. kylämarkkinat Lahden satamassa

Kesäkuu

- su 8.6. omat kylämarkkinat seurantalolla

Heinäkuu

- ke 16.7. tunnelmatanssit seurantalolla

Elokuu

- Äinämöinen 2 ilmestyy
- pe 29.8. k. 19.00 näkemiin kesä luontokeskuksessa
- punaisten lyhtyjen yö

Syyskuu-lokakuu

- kuntoliikuntastartti, talkoita luontokeskuksessa ja seurantalolla

Joulukuu

- Äinämöinen 3 ilmestyy
- ohjelmallinen joululauluilta Niemimäessä

Lisää tapahtumia voi tulla vielä vuoden aikana.

Yhteystiedot

Äinään seudun kyläyhdistys ry

Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö

iso-ainio@luukku.com

www.facebook.com/ainaanseutu

Äinään Seutu -nettilehti:

http://www.phnet.fi/kylat/ainava_himaa/

Kylätoimikunta

Raimo Salmela, puheenjohtaja

Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö

raimo.salmela@elisanet.fi

Puh. 0440 312214

Juha Kampilla, varapj.

Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö

kampilla.jam@pp.phnet.fi

Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki

sihteeri, rahastonhoitaja

Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö

anne.rantamaki@asikkala.fi

Puh. 040 5324572

Heikki Aaltonen

Tuukkalantie 6,

17450 Iso-Äiniö

Puh. 0400 682629

Tuula Aaltonen

Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna

Härkämäentie 81, 17450 Iso-Äiniö

tuula.aaltonen@immunodiagnosti

c.fi

Puh. 040 9002953

Olavi Harjula

Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö

olavi.harjula@gmail.com

Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari

Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö

Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki

Kukkurämäentie 14,

17450 Iso-Äiniö

niemimaki@luukku.com

Puh. 040 4712235

Minna Pettinen

Rajasuontie 305,

17450 Iso-Äiniö

minna.pettinen@luukku.com

minna.pettinen@asikkala.fi

Puh. koti 050 3590099

Puh. työ 044 7780215

BioComb -Puhdas Katto

Helppo biopuhdistus

www.sokeva.fi